

บทที่ 7

การศึกษาด้านเศรษฐกิจสังคม

7.1 ข้อมูลชุมชนในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาโครงการไฟฟ้าพลังน้ำในลุ่มน้ำวัง

พื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาโครงการไฟฟ้าพลังน้ำในลุ่มน้ำวังมี 19 พื้นที่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชุมชนที่มีบริการไฟฟ้าแล้ว แนวคิดในการพัฒนาโครงการไฟฟ้าพลังน้ำจึงมุ่งเน้นทั้งการพัฒนาเพื่อใช้ในชุมชนและเพื่อการขายเข้าระบบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ดังนั้น จึงต้องพิจารณาชุมชนหรือหมู่บ้านที่เกี่ยวข้องตลอดทั้งเส้นทาง ตั้งแต่พื้นที่แหล่งน้ำ ที่ตั้งโรงไฟฟ้า แนวท่อผันน้ำ และแนวสายส่งจากที่ตั้งโรงไฟฟ้าถึงจุดที่เชื่อมต่อกับระบบสายส่งของการไฟฟ้า ซึ่งจากการตรวจสอบข้อมูลจากแผนที่พบว่า ชุมชนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่โครงการไฟฟ้าพลังน้ำลุ่มน้ำวังทั้ง 19 พื้นที่มีจำนวน 22 ชุมชนอยู่ในเขตปกครองของ 20 หมู่บ้าน (ดังแสดงในตารางที่ 7-1) โดยอำเภอเมืองปานเป็นอำเภอที่มีชุมชนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่โครงการไฟฟ้าพลังน้ำลุ่มน้ำวังมากที่สุด คือ 12 ชุมชนอยู่ในเขตปกครองของ 10 หมู่บ้านใน 5 ตำบล รองลงมา คือ อำเภอแจ้ห่มจำนวน 6 ชุมชนอยู่ในเขตปกครองของ 6 หมู่บ้านใน 4 ตำบล ส่วนอำเภอเมือง อำเภอแม่ทะ อำเภอห้างฉัตร และอำเภอวังเหนือ มีชุมชนที่อยู่ในพื้นที่โครงการไฟฟ้าพลังน้ำลุ่มน้ำวังอำเภอละ 1 ชุมชน

จากการตรวจสอบข้อมูลจากทำเนียบการปกครองท้องที่ พบว่า ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่โครงการไฟฟ้าพลังน้ำในลุ่มน้ำวังหลายแห่งเป็นกลุ่มบ้านย่อยในหมู่บ้านหรือที่เรียกว่า “ ป่อกบ้าน ” ซึ่งไม่มีหน่วยงานใดจัดเก็บข้อมูลสถิติเกี่ยวกับประชากร เศรษฐกิจ สังคม ไว้เป็นการเฉพาะ(ยกเว้นบาง “ ป่อกบ้าน ” ที่มีหน่วยงานด้านสาธารณสุขของจังหวัดลำปางเข้าไปให้บริการ จึงจะมีการรายงานจำนวนประชากรไว้) ดังนั้น ในกรณีที่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่โครงการไฟฟ้าพลังน้ำในลุ่มน้ำวังเป็นกลุ่มบ้านย่อยในหมู่บ้าน(“ ป่อกบ้าน”) จะใช้ข้อมูลระดับหมู่บ้านหรือตำบลที่ “ ป่อกบ้าน ” นั้นสังกัดอยู่เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์

ซึ่งจากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่โครงการไฟฟ้าพลังน้ำลุ่มน้ำวังแต่ละแห่งมีสภาพทางกายภาพ ประชากร เศรษฐกิจ สังคม และปัญหา ดังนี้

ตารางที่ 7-1 ชื่อหมู่บ้านในพื้นที่โครงการไฟฟ้าพลังน้ำลุ่มน้ำวัง จังหวัดลำปาง แยกรายอำเภอ

ชื่อโครงการ	ตำบล	อำเภอ	หมู่บ้าน
แม่สอย 1 (WW1)	เมืองปาน	หัวเมือง	บ้านแม่ต๋อมนอก หมู่ 8
	เมืองปาน	หัวเมือง	บ้านหัวเมือง หมู่ 5
แม่สอย 2 (WW2)	เมืองปาน	แจ้ซ้อน	บ้านคอยลังกา หมู่ 1 (บ้านแม่แจ่ม)
แม่สอย 3 (WW3)	เมืองปาน	แจ้ซ้อน	บ้านปางม่วง หมู่ 10 (ปางต้นหนูน)
แม่สอย 4 (WW4)	เมืองปาน	แจ้ซ้อน	บ้านป่าแม่ปาน / บ้านป่าเหมี้ยง หมู่ 7 (บ้านป่าเหมี้ยง)
แม่สอย 5 (DwS1)	เมืองปาน	แจ้ซ้อน	บ้านปางม่วง หมู่ 10 (ปางต้นหนูน)
แม่สอย 6 (DwS2)	เมืองปาน	แจ้ซ้อน	บ้านห้วยโงง (ชาวเขา) หมู่ 8 (ใหม่พัฒนา)
แม่สอย 7 (DwS3)	เมืองปาน	แจ้ซ้อน	บ้านป่าเมี่ยงแม่มอน หมู่ 8 (ใหม่พัฒนา)
แม่สอย 8 (DwS4)	เมืองปาน	แจ้ซ้อน	บ้านป่าแม่ปาน หมู่ 7 (บ้านป่าเหมี้ยง)
	เมืองปาน	เมืองปาน	บ้านปางอ้าย หมู่ 5
แม่ต๋อย 1 (DwS5)	เมืองปาน	บ้านขอ	บ้านป่าเหว หมู่ 3 (เทศบาลตำบลบ้านขอ)
แม่ต๋อย 2 (DwS6)	เมืองปาน	บ้านขอ	บ้านป่าเหว หมู่ 3 (เทศบาลตำบลบ้านขอ)
แม่ต๋อย 3 (DwS9)	เมืองปาน	ทุ่งกว๋าว	บ้านทุ่งแท่น หมู่ 3
	เมืองปาน	ทุ่งกว๋าว	บ้านทุ่งช่วง หมู่ 2
แม่วังตอนบน 1 (WW7)	วังเหนือ	วังแก้ว	บ้านป่าหน่ง หมู่ 3
แม่วังตอนบน 2 (DwS10)	แจ้ห่ม	ทุ่งผึ้ง	บ้านทุ่งฮ้าง หมู่ 1
แม่วังตอนกลาง 1 (WW8)	แจ้ห่ม	เมืองมาย	บ้านนาไหม้ หมู่ 2
แม่วังตอนกลาง 2 (WW9)	แจ้ห่ม	เมืองมาย	บ้านแม่เบิน หมู่ 1
	แจ้ห่ม	เมืองมาย	บ้านไผ่งาม หมู่ 4
แม่วังตอนกลาง 3 (DwS11)	ห้างฉัตร	วอแก้ว	หมู่ 5 บ้านทุ่งหก
ก๊วลม	แจ้ห่ม	บ้านสา	บ้านลำเกาทอง (หมู่ 5 สามัคคี, สาปาก่อ)
	เมือง	บ้านแลง	บ้านหาดเชี้ยว หมู่ 9
ก๊วกอหมา	แจ้ห่ม	ปงคอน	บ้านห้วยสะเหน้า หมู่ 7
แม่ทะ	แม่ทะ	แม่ทะ	หมู่ 1 บ้านแม่ทะ

1. อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง เป็นอำเภอที่อยู่ทางตอนเหนือของจังหวัดลำปาง มีสภาพภูมิศาสตร์เป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ และมีที่ราบบริเวณเชิงเขาและบริเวณลุ่มแม่น้ำเพียงเล็กน้อย

อำเภอเมืองปานเดิมรวมอยู่ในท้องที่อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ต่อมาได้รับการยกฐานะเป็นอำเภอเมืองปานเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2535 แบ่งการปกครองออกเป็น 5 ตำบล ได้แก่ ตำบลเมืองปาน ตำบลบ้านขอ ตำบลทุ่งกว๋าว ตำบลแจ้ซ้อน และตำบลหัวเมือง โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลเมืองปาน(ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเมืองปานทั้งตำบล) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขอ(ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ้านขอทั้งตำบล) องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกว๋าว(ครอบคลุมพื้นที่ตำบลทุ่งกว๋าวทั้งตำบล) องค์การบริหารส่วนตำบลแจ้ซ้อน(ครอบคลุมพื้นที่ตำบลแจ้ซ้อนทั้งตำบล) และองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง(ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหัวเมืองทั้งตำบล)ในพื้นที่มีแหล่งน้ำที่สำคัญ คือ น้ำแม่เต๊ะ-แม่ต๋อม น้ำแม่สอย น้ำแม่มอน น้ำแม่ปาน น้ำแม่กุ่มน้ำแม่บอม น้ำแม่ตุ้ย และน้ำแม่เงิ ด้านการคมนาคมติดต่อระหว่างอำเภอกับจังหวัดลำปางทำได้เฉพาะทางรถยนต์เท่านั้น โดยมีเส้นทาง 3 เส้นทาง คือ

สายที่ 1 จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1035 (วังเหนือ-แจ้ห่ม-ลำปาง) แล้วแยกเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1287 (ปงคอบ-เมืองปาน) รวมระยะทาง 75 กิโลเมตร เป็นถนน รวดยาง ใช้เวลาเดินทาง 1.30 ชั่วโมง

สายที่ 2 จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1157 (ห้วยเป้ง-หนองกระทิง) ซึ่งเป็นถนน รวดยางแยกเข้าถนน รพช. สายบ้านน้ำจ้ำ-บ้านทุ่งโป่ง ซึ่งเป็นถนนลูกรัง รวมระยะทาง 66 กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทาง 1.40 ชั่วโมง

สายที่ 3 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1157 (สายใหม่) ระยะทาง 60 กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทาง 1 ชั่วโมง

ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา ทำสวน ทำไร่ โดยผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวฮ่อย ข้าวโพดฝักอ่อน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ส่วนบริการทางสังคมสำคัญ คือ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 6 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนเมืองปานวิทยา โรงเรียนแจ้ซ้อนวิทยา โรงเรียนทุ่งอุดมวิทยา โรงเรียนทุ่งกว๋าววิทยาคม และโรงเรียนเมืองปานพัฒนวิทย์

การศึกษาของโครงการ พบว่า อำเภอเมืองปานเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำมากที่สุด โดยมีชุมชนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่โครงการไฟฟ้าพลังน้ำลุ่มน้ำวังจำนวน 12 ชุมชนใน 10 หมู่บ้านในเขตปกครองทั้ง 5 ตำบล ดังนี้

1.1 ตำบลหัวเมือง พื้นที่ทำกิน และที่อยู่อาศัยทั้งหมด 179 ตารางกิโลเมตร สภาพพื้นที่เป็นที่ราบเชิงเขามีป่าไม้ล้อมรอบ มีทรัพยากรป่าไม้อุดมสมบูรณ์โดยชนเผ่าปกากะญอซึ่งอยู่ต้นน้ำมีการรักษาความสมบูรณ์ของป่าและแม่น้ำไว้ มีการปลูกป่าวนเกษตร มีป่าชุมชน และกฎระเบียบในการรักษาป่าชุมชน อย่างไรก็ตาม ยังมีประชาชนบางส่วนบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อทำการเกษตร ทำไร่เลื่อนลอยและลักลอบตัดไม้โดยขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาป่า พื้นที่ตำบลหัวเมืองมีทั้งหมด 8 หมู่บ้าน ประกอบด้วย กลุ่มบ้านย่อย ๆ จำนวน 16 กลุ่มบ้าน มีประชากร 4,009 คน และมีครัวเรือนทั้งหมด 1,091 ครัวเรือน โดยประชากรมีหลากหลายกลุ่มชาติพันธุ์ ได้แก่ ชนเผ่าปกากะญอ คนพื้นเมือง

ชนเผ่าลัวะ ชนเผ่าลาหู่(มุเซอ) ฯ คนไทยพื้นเมืองส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ส่วนชนเผ่าต่าง ๆ นับถือศาสนาคริสต์และนับถือผี คนในชุมชนมีความสัมพันธ์แบบพี่น้อง ไม่มีความแตกแยก ไม่มีความขัดแย้ง มีการสนับสนุนช่วยเหลือ แต่ละหมู่บ้านมีการรวมกลุ่มที่หลากหลาย เช่น กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กลุ่มอาชีพ กลุ่มเยาวชน กลุ่มออมทรัพย์ ฯ ด้านการประกอบอาชีพ ประชากรส่วนใหญ่ทำการเกษตร โดยพื้นที่ราบปลูกข้าว ถั่ว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และมีการทำไร่นาในสวนในชุมชน เผ่าปกากะญอที่บ้านแม่หมี บ้านแม่ต๋อม บ้านแม่ยาง และบ้านแม่โป่ง ตั้งแต่ปี 2535 ตำบลหัวเมืองมีการปลูกพืชเชิงเดี่ยวเพื่อการค้า ทำให้มีการขยายพื้นที่ทำกินเข้าไปในพื้นที่ป่ามากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดปัญหาอุทกภัยที่มีความรุนแรงขึ้นทุกปี ปัญหาที่สำคัญ คือ ที่ดินไม่เพียงพอและขยายที่ดินทำเกษตรกรรมไม่ได้ ดินไม่เหมาะสมสำหรับทำเกษตรกรรมเนื่องจากการสะสมของสารเคมี นอกจากนี้มีปัญหามลพิษโคลนถล่มและน้ำป่าไหลหลาก รวมทั้งปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม ขาดน้ำสะอาดในการอุปโภคบริโภคและน้ำดื่มมาใช้ไม่เพียงพอ เนื่องจากสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาเป็นอุปสรรคต่อการติดตั้งระบบประปาภูเขาเพื่อนำน้ำมาใช้ แม้จะมีลำห้วยมากมายแต่ก็ไม่สามารถดึงน้ำจากลำห้วยมาใช้อุปโภคบริโภคได้และไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรทำให้ไม่มีน้ำเพียงพอสำหรับการเพาะปลูก

ชุมชนในตำบลหัวเมืองที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำ WW 1 คือ บ้านหมู่ที่ 5 (บ้านหัวเมือง) และบ้านหมู่ที่ 8 จำนวน 2 กลุ่มบ้าน ได้แก่ บ้านแม่ต๋อมในและแม่ต๋อมนอกซึ่งเป็นชุมชนชาวเขาเผ่าปกากะญอ(กะเหรี่ยง) ประชากรทั้ง 3 ชุมชนนับถือทั้งศาสนาคริสต์ ศาสนาพุทธ และนับถือผี ประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ และทอผ้า ชุมชนหมู่ที่ 5 บ้านหัวเมืองมี 158 หลังคาเรือน มีประชากรทั้งหมด 723 คน ส่วนชุมชนหมู่ที่ 8 กลุ่มบ้านแม่ต๋อมในมี 32 หลังคาเรือนมีประชากร 89 คน และกลุ่มบ้านแม่ต๋อมนอกมี 22 หลังคาเรือน มีประชากรทั้งหมด 31 คน การบริการขั้นพื้นฐานในชุมชน คือ เส้นทางคมนาคมขนส่งซึ่งส่วนใหญ่เป็นถนนลาดยางและถนนลูกรัง โดยส่วนที่เป็นถนนลูกรังใช้การได้ดีในช่วงฤดูแล้ง มีบริการโทรคมนาคมโดยโทรศัพท์ทางไกลระบบดาวเทียมและสัญญาณโทรศัพท์ในระบบจีเอสเอ็ม ปัจจุบัน บ้านหัวเมืองหมู่ที่ 5 มีไฟฟ้าเข้าถึง ส่วนบ้านหมู่ที่ 8 (บ้านแม่ต๋อมในและแม่ต๋อมนอก) มีไฟฟ้าระบบโซลาร์เซลล์ ด้านน้ำดื่ม / น้ำใช้มีระบบประปาภูเขาบริการแต่ไม่ทั่วถึง การที่ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวเขาจึงไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการพัฒนา ประกอบกับมีปัญหาในการใช้ภาษาสื่อสารกับคนภายนอกทำให้การเข้าไปทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชนทำได้ยาก

1.2 ตำบลแจ้ซ้อน เป็นตำบลที่ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ชุมชนทั้งหมดในตำบลจึงอยู่ในความดูแลของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนด้วย สภาพภูมิประเทศของตำบลแจ้ซ้อนเป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ 300-2,031 เมตร มียอดเขาสูงที่สุดคือ ดอยลังกา พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าต้นน้ำลำธารชั้นA-1ของลุ่มน้ำวัง จึงมีป่าไม้อุดมสมบูรณ์และเป็นแหล่งต้นกำเนิดของลำห้วยใหญ่ๆ ที่สำคัญเป็นสาขาของแม่น้ำวัง เช่น แม่น้ำสอย ห้วยแม่กา ห้วยแม่ปาน นอกจากนี้ ยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม เช่น น้ำตก แอ่งน้ำอุ่น บ่อน้ำพุร้อนโดย

น้ำพุร้อนที่ผุดขึ้นมาจากใต้ดินเป็นบริเวณกว้างถึง 2,400 ตารางเมตร มีบ่อน้ำพุร้อนขนาดเล็ก 9 บ่อ เนื่องจากมีสภาพป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์และมีไม้หลากหลายพันธุ์ จึงเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าหลายชนิด สัตว์ป่าที่พบ ได้แก่ เก้ง กวาง เลียงผา เสือดำ หมีควาย หมูป่า ชะนีมือขาว ลิงลม เม่น หมูหริ่ง ชะมด ลิ่นพันธุ์ขาวและค่างขาวไผ่หัวแบนเล็ก ประชากรส่วนใหญ่ทำอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ ทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ นอกจากนี้ยังทำอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ การทอผ้า ทำใบชา นวดแผนไทย ฯ ประชากรส่วนใหญ่มีการช่วยเหลือกันด้านอาชีพและด้านชีวิตความเป็นอยู่ โดยมีการรวมกลุ่มกัน เช่น กลุ่มทอผ้าแจ้ซ้อนเสลา กลุ่มทอผ้าแจ้ซ้อนเหนือ กลุ่มสมุนไพร กลุ่มชาใบหม่อน ฯ ตำบลแจ้ซ้อนเป็นพื้นที่ประสบภัยแล้งซ้ำซากและมีปัญหาน้ำป่าไหลหลากในช่วงฤดูฝน สำหรับชุมชนในตำบลแจ้ซ้อนที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำ มี 4 หมู่บ้านซึ่งแยกเป็น 6 กลุ่มบ้าน ดังนี้

1.2.1 บ้านดอยลังกา (โครงการ WW 2) ซึ่งเป็นกลุ่มบ้านในหมู่ที่ 1 บ้านแม่แจ่ม สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาล้อมรอบจึงมีอากาศเย็นสบายทุกฤดู และมีธรรมชาติที่สวยงามเหมาะแก่การท่องเที่ยว การเดินทางเข้าถึงทำได้สะดวกเฉพาะช่วงฤดูแล้งเนื่องจากสภาพถนนเป็นลูกรัง เส้นทางลาดชันลัดเลาะไปตามป่าเขา บ้านแม่แจ่มและดอยลังกามี 53 หลังคาเรือน มีประชากร 143 คน ประชากรประกอบด้วย 3 ชนเผ่า คือ คนไทยพื้นเมือง ชนเผ่าเย้า และชนเผ่ามูเซอ ชาวบ้านอยู่กันอย่างเรียบง่าย ไม่มีปัญหาความขัดแย้ง บ้านเรือนส่วนใหญ่เป็นบ้านไม้ การดำรงชีพยังคงเป็นวิถีชีวิตดั้งเดิม ในชุมชนมีบริการสถานีอนามัยแม่แจ่ม บ้านแม่แจ่มเป็นหมู่บ้านในบัญชีพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยและโคลนถล่มของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 10 ลำปาง โดยระบุว่า บ้านแม่แจ่ม เป็นพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยและน้ำป่าไหลหลากที่มีความเสี่ยงระดับ 2 (ความเสี่ยงระดับ 1 คือ ต้องเร่งแก้ไขปรับปรุงก่อนหมู่บ้านอื่น ๆ)

1.2.2 บ้านปางม่วง (โครงการ WW 3 และโครงการ DWS 1) บ้านปางม่วงเป็นกลุ่มบ้านในหมู่ที่ 1 บ้านปางต้นหนูน อยู่ห่างจากอำเภอเมืองปาน 40 กิโลเมตร สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสูง ชุมชนตั้งอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 953 เมตร มีลำน้ำสำคัญคือ น้ำแม่สอย การเดินทางเข้าถึงทำได้สะดวกเฉพาะช่วงฤดูแล้งเนื่องจากสภาพถนนเป็นลูกรัง บ้านปางม่วงมีประชากรรวม 310 คน มีบ้าน 74 หลังคาเรือน ประชากรเป็นชนเผ่ามูเซอ มีอาชีพ ทำไร่ ทำนา ปลูกพืชเมืองหนาว และกาแฟ ในชุมชนมีไฟฟ้าโซลาร์เซลล์ใช้ ส่วนบริการด้านการรักษาพยาบาลต้องไปใช้บริการสถานีอนามัยแม่แจ่มปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาในชุมชน คือ คนในชุมชนขาดความสามัคคีและมีความอิจฉาริษยากัน บ้านปางต้นหนูนเป็นหมู่บ้านในบัญชีพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยและโคลนถล่มของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 10 ลำปาง โดยระบุว่า บ้านปางต้นหนูน เป็นพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยและน้ำป่าไหลหลากโดยมีความเสี่ยงที่ระดับ 2 (ความเสี่ยงระดับ 1 คือ ต้องเร่งแก้ไขปรับปรุงก่อนหมู่บ้านอื่นๆ)

1.2.3 บ้านห้วยโงง (โครงการ DWS 2) และบ้านป่าเมี่ยงแม่มอน (โครงการ DWS 3) ทั้งสองชุมชนเป็นกลุ่มบ้านในบ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ 8 ซึ่งชุมชนหมู่ที่ 8 ทั้งหมดมีสภาพภูมิประเทศ

โดยทั่วไปเป็นภูเขาสูงในฤดูหนาวจึงมีอากาศที่หนาวเย็น การเดินทางเข้าถึงทำได้สะดวกในช่วงฤดูแล้ง เนื่องจากสภาพถนนเป็นลูกรัง ส่วนในฤดูฝนการเดินทางเข้า-ออกหมู่บ้านทำได้ลำบาก ชุมชนบ้านใหม่พัฒนาทั้งหมด เป็นชนเผ่าม้ง ประกอบอาชีพเกษตรกรรมโดยพืชที่สำคัญ คือ กาแฟพันธุ์อาราบิก้า ในชุมชนมีบริการด้านการศึกษา ส่วนการรักษาพยาบาลต้องไปใช้บริการที่สถานีนามัยบ้านแจ้ซ้อนเหนือ

1.2.4 บ้านป่าเหมี้ยง หมู่ที่ 7 ประกอบด้วย 3 กลุ่มบ้าน คือ กลุ่มบ้านป่าเหมี้ยง กลุ่มบ้านป่าแม่ปาน และกลุ่มบ้านปางป่าหมาก โดยกลุ่มบ้านที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำมี 2 กลุ่มบ้าน คือ โครงการ WW 4 (บ้านป่าเหมี้ยง และบ้านป่าแม่ปาน) โครงการ DWS 4 (บ้านป่าแม่ปาน) บ้านป่าเหมี้ยง หมู่ที่ 7 มีพื้นที่ 12 ตารางกิโลเมตรอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนทั้งหมดบ้าน เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำวัง อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองปาน 35 กิโลเมตร สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นภูเขาสลับซับซ้อน อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 1,200 เมตรมีอากาศหนาวเย็นเกือบตลอดปี ประชากรส่วนใหญ่ตั้งบ้านเรือนบริเวณที่ลาดเชิงเขามีลำห้วยแม่มอญไหลผ่าน การเดินทางเข้าถึงบ้านป่าเหมี้ยงสามารถทำได้ตลอดปี ประชากรส่วนใหญ่ทำอาชีพเกษตรกรรมโดยปลูกเหมี้ยง กาแฟ เพาะเห็ดหอม ฯ ชุมชนบ้านป่าเหมี้ยงเป็นแบบสังคมแบบชนบทที่มีการพึ่งพาอาศัยกัน ก่อนปี 2546 ในชุมชนมีโรงไฟฟ้าพลังงานน้ำซึ่งมีกำลังการผลิต 15 KW สามารถผลิตไฟฟ้าใช้ได้ตลอดทั้งปีเนื่องจากปริมาณน้ำมีเพียงพอ แต่ปริมาณการใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นทำให้กำลังผลิตไม่เพียงพอ มีปัญหาไฟฟ้าตกบ่อย เดือนพฤศจิกายน 2545 จึงใช้ไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

1.3 ตำบลเมืองปาน สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่ของตำบลเมืองปานเป็นภูเขาและพื้นที่ลาดชัน มีพื้นที่ราบเล็กน้อย โดยมีพื้นที่ประมาณ 75,000 ไร่หรือ 120 ตารางกิโลเมตร มีแม่น้ำไหลผ่าน 4 สาย คือ น้ำแม่ปาน น้ำแม่กุ่ม น้ำแม่เมะ และน้ำแม่มอญ พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ด้านการเกษตรกรรมและที่อยู่อาศัย ด้านการคมนาคมขนส่งมีเส้นทางสำคัญ 2 สาย คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ลป 1157 (ห้วยเป้ง- เมืองปาน) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ลป 1287 (แจ้ห่ม- เมืองปาน) เส้นทางคมนาคมส่วนใหญ่เป็นถนนลาดยางมีบางส่วนที่เป็นถนนลูกรังซึ่งใช้การได้ค่อนข้างลำบาก ในช่วงฤดูฝน ประชากรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80) ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ เกษตรกรรม ทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์ รองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง(ร้อยละ 10) ค้าขายและรับราชการ(ร้อยละ 10) ตำบลเมืองปานเป็นพื้นที่ประสบภัยแล้วซ้ำซากและเป็นพื้นที่ที่มีปัญหาน้ำป่าไหลหลากเป็นประจำทุกปี ชุมชนในตำบลเมืองปานที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำ มี 1 หมู่บ้าน คือ บ้านปางอ้าย หมู่ที่ 5

1.3.1 บ้านปางอ้าย หมู่ที่ 5 (โครงการ DWS 4) อยู่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองปาน สภาพภูมิประเทศของบ้านปางอ้ายเป็นที่ลาดริมเขา ทำให้ประสบปัญหาน้ำป่าไหลหลากและดินถล่มเป็นประจำทุกปี โดยบ้านปางอ้ายเป็นหมู่บ้านในบัญชีพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยและโคลนถล่ม ของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 10 ลำปางระบุว่า บ้านปางอ้ายเป็นพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยน้ำป่าไหลหลากและดินถล่ม โดยมีความเสี่ยงระดับ 1(ความเสี่ยงระดับ 1 คือ ต้องเร่งแก้ไขปรับปรุง

ก่อนหมู่บ้านอื่น ๆ) ด้านการคมนาคมติดต่อระหว่างบ้านปางอ้ายกับชุมชนภายนอกสามารถทำได้ทางถนนซึ่งส่วนใหญ่เป็นถนนลาดยาง โดยมีรถสองแถวให้บริการรับจ้างในเส้นทางบ้านทุ่งโป่ง – บ้านปางอ้าย ประชากรบ้านปางอ้ายส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ด้านการบริการ พบว่า มีบริการประปาหมู่บ้าน มีบริการไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคใช้ทุกครัวเรือน และมีบริการโทรศัพท์ทั้งขององค์กรโทรศัพท์และของเอกชน

1.4 ตำบลบ้านขอ ลักษณะภูมิประเทศของตำบลบ้านขอส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงและที่ราบเนินเขาโดยมีความลาดเอียงของพื้นที่จากทิศตะวันตกไปสู่ทิศตะวันออก ตอนกลางของพื้นที่เป็นพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำ โดยมีลำน้ำสำคัญ 2 สาย คือ น้ำแม่ตุ๋ย และน้ำแม่ก่วม ตำบลบ้านขออยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองปาน 20 กิโลเมตรและห่างจากอำเภอเมืองลำปาง 45 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 137,500 ไร่หรือ 220 ตารางกิโลเมตร การเดินทางจากอำเภอเมืองลำปางเข้าสู่ตำบลบ้านขอใช้หลวงแผ่นดินหมายเลข 1157 (เมืองปาน – อำเภอเมืองลำปาง) และทาง รพช. ลำปาง 4075 บ้านน้ำจ้ำ – บ้านแม่เฟือง ซึ่งเป็นถนน ลาดยางสามารถใช้การได้ดีตลอดปี แต่การติดต่อระหว่างหมู่บ้านต่าง ๆ ในตำบลหลายหมู่บ้านยังเป็นถนนลูกรัง จากรายงานการตรวจสอบของกรมทรัพยากรธรณี พบว่า ตำบลบ้านขอมีความเสี่ยงที่จะเกิดปัญหาดินถล่มเนื่องจากสภาพชั้นดินเป็นดินทรายปนกรวดเหลี่ยม มีค่ายึดเกาะของเม็ดดินต่ำและจับตัวกันไม่แน่นทั้งยังวางตัวอยู่บนลาดเขาที่มีความลาดชันทำให้ชั้นดินอุ้มน้ำไม่ไหวเมื่อมีฝนตกหนักดินอึดตัว ดังที่เคยเกิดรอยดินแยกที่บ้านขอได้หมู่ที่ 4 นอกจากนี้ สำนักทรัพยากรน้ำภาค 1 รายงานว่า ตำบลบ้านขอเป็นพื้นที่ประสบภัยแล้งซ้ำซากและมีปัญหาน้ำป่าไหลหลากเกือบทุกปี สำหรับชุมชนในตำบลบ้านขอที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำ(โครงการ DWS 5 และโครงการ DWS 6) มี 1 หมู่บ้าน คือ บ้านป่าหวด หมู่ที่ 3 ซึ่งเป็นชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านขอ ดังนั้น จึงมีบริการสังคมครบทุกด้าน ทั้งด้านสาธารณสุข การศึกษา การโทรคมนาคม ทุกครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้ ประชากรทั้งหมดเป็นชาวไทยพื้นราบ มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก โดยมีครัวเรือนทั้งหมด 310 ครัวเรือน มีประชากร 1,112 คน

1.5 ตำบลทุ่งกว๋าว สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่ของตำบลทุ่งกว๋าวเป็นพื้นที่ราบ และมีพื้นที่ภูเขาสูงเป็นเขตต้นน้ำลำธาร มีพื้นที่ทั้งหมด 95,496 ไร่ หรือ 178 ตารางกิโลเมตรโดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าไม้(81,700 ไร่) นอกจากนั้น เป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์ด้านการเกษตรกรรม(พื้นที่นา 6,462 ไร่ พื้นที่ไร่ 3,384 ไร่ และพื้นที่สวน 2,550 ไร่) โดยมีพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัย ,400 ไร่ การเดินทางจากจังหวัดลำปางเข้าสู่ตำบลทุ่งกว๋าวใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1157 ระยะทาง 28 กิโลเมตร และทางหลวงชนบทสายน้ำจ้ำ – ทุ่งโป่ง ส่วนเส้นทางคมนาคมระหว่างหมู่บ้านต่าง ๆ ในตำบลทุ่งกว๋าวเป็นถนนลาดยางและถนนคอนกรีต มีรถโดยสารสาธารณะขนาดเล็กบริการระหว่างตำบลทุ่งกว๋าวไปอำเภอเมืองปานและตัวจังหวัดลำปาง ประชากรทั้งหมดในตำบลทุ่งกว๋าวเป็นชาวไทยพื้นราบส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ ทำนา ทำสวน ทำไร่ โดยการเพาะปลูกส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝนและน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ ปัญหาสำคัญในพื้นที่ คือ ขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคและทำ

การเกษตร และปัญหาที่ดินเนื่องจากประชาชนในพื้นที่ไม่มีที่ทำกินเป็นของตนเองหรือมีแต่ไม่เพียงพอในการเพาะปลูก ทำให้มีปัญหาเรื่องรายได้ไม่เพียงพอ ประชากรส่วนหนึ่งจึงอพยพย้ายถิ่นไปทำงานต่างถิ่นรวมทั้งไปทำงานต่างประเทศ ด้านการบริการสังคมมีโรงเรียน สถานีนามัย มีบริการไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้บริการครอบคลุมทุกครัวเรือน บริการโทรศัพท์ที่มีทั้งบริการขององค์การโทรศัพท์และของเอกชน ส่วนบริการน้ำประปา พบว่า หมู่บ้านส่วนใหญ่มีบริการประปาหมู่บ้าน ยกเว้นบ้านหมู่ที่ 3 หมู่ที่ 10 หมู่ที่ 11 ซึ่งใช้ระบบประปาภูเขา สำหรับชุมชนในตำบลทุ่งกว๋าวที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำ(โครงการ DwS 9) มี 2 หมู่บ้าน คือ บ้านทุ่งช่วง หมู่ที่ 2 และบ้านทุ่งแท่น หมู่ที่ 3

2. อำเภอลำปาง เป็นอำเภอทางเหนือสุดของจังหวัดลำปางอยู่ห่างจากตัวเมืองลำปาง 108 กิโลเมตร สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่(ร้อยละ 80) เป็นป่าไม้และภูเขาถึง มีพื้นที่ราบเพียงร้อยละ 20 เป็นพื้นที่ราบบริเวณแม่น้ำวัง แม่น้ำสำคัญ คือ แม่น้ำวัง ซึ่งมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาผีปันน้ำในเขตอำเภอกวน จังหวัดเชียงราย ไหลผ่านกลางพื้นที่โดยเป็นแหล่งน้ำที่มีน้ำไหลตลอดปี นอกจากนี้ ยังมีแหล่งน้ำสำคัญคือ ห้วยแม่สุกและห้วยแม่ก๊ิด สำหรับห้วยแม่ก๊ิดซึ่งเป็นต้นกำเนิดของน้ำตกวังแก้ว ไหลลงสู่แม่น้ำวังที่บ้านฮ่าง หมู่ 2 ตำบลวังแก้ว ใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูกและการประมง โดยสามารถเก็บกักน้ำประมาณ 70,000 ลูกบาศก์เมตร ส่วนห้วยแม่สุกซึ่งมีอ่างเก็บน้ำที่มีความจุประมาณ 100,000 ลูกบาศก์เมตร ใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูกแก่ราษฎรในอำเภอแจ้ห่มซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของอ่างเก็บน้ำแต่ด้านอำเภอลำปางได้ใช้ประโยชน์ในการประมงและเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ พื้นที่อำเภอลำปางมีป่าสงวนแห่งชาติจำนวน 2 แปลง คือ ป่าขุนวังแปลงที่ 1 ทางด้านทิศตะวันตกของแม่น้ำวัง และป่าขุนวังแปลงที่ 2 ทางด้านทิศตะวันออกของแม่น้ำวัง อำเภอลำปางมีแหล่งแร่ธาตุที่สำคัญหลายชนิด ได้แก่ แร่ซีไรท์ แร่พลวง แร่บอลแค และแร่ทองคำ

การเดินทางเข้าสู่อำเภอลำปางสามารถทำได้หลายเส้นทาง คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1035 จากจังหวัดลำปางถึงอำเภอลำปาง ระยะทาง 108 กิโลเมตร ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 120 จากจังหวัดพะเยาถึงอำเภอลำปาง ระยะทาง 56 กิโลเมตร และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 118 จากจังหวัดเชียงใหม่รวมระยะทาง 99 กิโลเมตร

อำเภอลำปางแบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 8 ตำบล ได้แก่ ตำบลทุ่งฮั่ว ตำบลวังเหนือ ตำบลวังใต้ ตำบลร่องเคาะ ตำบลวังทอง ตำบลวังซ้าย ตำบลวังแก้ว และตำบลวังทรายคำ โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 10 แห่ง ประกอบด้วย เทศบาลตำบล 2 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 8 แห่ง ประชากรส่วนใหญ่ของอำเภอลำปางมีอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ ทำนา และปลูกพืชไร่ เช่น ถั่วเหลือง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มะเขือเทศ แตงกวา ผักกาดเขียวปลี โดยพื้นที่ที่เพาะปลูกได้ผลดี

ที่สุด คือ ตำบลวังแก้ว ตำบลทุ่งฮั่ว ตำบลร่องเคาะ นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงสัตว์ได้แก่ วัว ควาย ไก่ และสุกร

ปัญหาสำคัญของอำเภอวังเหนือปัญหาการขาดแคลนน้ำทั้งน้ำเพื่อการเกษตรและน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค โดยพื้นที่ส่วนใหญ่ประสบปัญหาความแห้งแล้ง นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องเอกสารสิทธิ์ที่ดินโดยประชาชนจำนวนมากไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกิน ซึ่งทั้งสองปัญหาส่งผลให้ประชาชนส่วนใหญ่มีปัญหาหนี้สินทั้งหนี้สินในและนอกระบบ

สำหรับชุมชนในอำเภอวังเหนือที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำมี 1 หมู่บ้าน คือ บ้านป่าแห้ง หมู่ที่ 3 ตำบลวังแก้ว

2.1 บ้านป่าแห้ง หมู่ที่ 3 ตำบลวังแก้ว (โครงการ WW 7) เดิมอยู่ในเขตการปกครองของตำบลทุ่งฮั่ว สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นภูเขาและป่าไม้สลับกับพื้นที่ราบ โดยมีพื้นที่ราบบริเวณริมแม่น้ำวังซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยและที่ทำกิน มีพื้นที่ทั้งหมด 15,590 ไร่ ใช้ประโยชน์ในการเกษตรกรรม 676 ไร่ ใช้เพื่ออยู่อาศัย 150 ไร่ เป็นพื้นที่ป่าชุมชน 40 ไร่ และเป็นพื้นที่สาธารณประโยชน์ 66 ไร่ บ้านป่าแห้งมีประชากรรวม 838 คน และมีจำนวนครัวเรือน 232 ครัวเรือน ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ ทำไร่ ทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์ ชุมชนบ้านป่าแห้งมีปัญหาภัยแล้งซ้ำซากทำให้เกษตรกรมีน้ำไม่เพียงพอสำหรับการเพาะปลูก จึงมีรายได้ต่ำ นอกจากนี้คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำที่ใช้ประปามีหินปูนปะปนมากไม่สามารถใช้ดื่มกินได้ทั้งนี้เพราะในชุมชนมีแหล่งแร่หลายชนิด โดยแร่ที่สำคัญ คือ แร่ซีไรท์ ซึ่งบริษัทศิริธรนิจำกัดได้รับการสัมปทานขุดเจาะส่งไปขายให้โรงงานทำเครื่องสุขภัณฑ์ ประชากรบ้านป่าแห้งส่วนใหญ่วิถีชีวิตเรียบง่าย ร้อยละ 99 ของประชากร นับถือศาสนาพุทธโดยมีวัดสำคัญ 1 แห่ง คือ วัดบ้านป่าแห้ง บ้านป่าแห้งเป็นหมู่บ้านในบัญชีพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยและโคลนถล่ม ของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 10 ลำปางระบุว่า บ้านป่าแห้ง เป็นพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยน้ำล้นตลิ่ง โดยมีความเสี่ยงระดับ 3(ความเสี่ยงระดับ 1 คือ ต้องเร่งแก้ไขปรับปรุงก่อนหมู่บ้านอื่น ๆ)

3. อำเภอแจ้ห่ม อำเภอแจ้ห่มตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัดลำปาง สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นภูเขาและมีพื้นที่ราบบริเวณริมแม่น้ำ มีพื้นที่ 1,349.121 ตารางกิโลเมตร ประมาณร้อยละ 76 ของพื้นที่ทั้งหมดเป็นพื้นที่ป่าไม้ ชุมชนต่างๆ ในอำเภอแจ้ห่มตั้งอยู่ท่ามกลางภูเขาและป่าไม้ล้อมรอบแหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำวัง แม่น้ำสอย และแม่น้ำมอญ อำเภอแจ้ห่มแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 ตำบล ได้แก่ ตำบลแจ้ห่ม ตำบลบ้านสา ตำบลปางตอน ตำบลแม่สุก ตำบลเมืองมาย ตำบลทุ่งผึ้ง และตำบลวิเชตนคร โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 8 แห่ง มีครัวเรือนรวมทั้งสิ้น 13,483 ครัวเรือนและมีประชากรจำนวน 42,410 คน ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยพื้นราบ โดยมี

ประชากรที่เป็นชนเผ่าต่าง ๆ อยู่ในตำบลปงคอนและตำบลทุ่งผึ้ง อาชีพหลักของประชากร คือ การทำเกษตรกรรม รับจ้าง ค้าขาย และมีอาชีพเสริม ได้แก่ การทำผักกาดดอง การแปรรูปใบยาสูบ การทำหัตถกรรมในครัวเรือน สำหรับผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ผักกาดเขียวปลี ใบยาสูบ นอกจากนี้ มีโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญ คือ บริษัทปูนซิเมนต์ไทย(ลำปาง)จำกัด อำเภอแจ้ห่มมีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง ได้แก่ วัดเฉลิมพระเกียรติพระจอมเกล้าราชานุสรณ์หรือวัดดอยพระบาทปู่ผาแดง วัดอัครโศกยาศิรี หมู่บ้านสำเภาทอง เขื่อนก๊วกคองมา น้ำตกตาดหมอกและน้ำตกตาดเหมย สำหรับชุมชนในอำเภอแจ้ห่มที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำมี 4 ตำบล คือ ตำบลทุ่งผึ้ง ตำบลเมืองมาย ตำบลบ้านสา และตำบลปงคอน

3.1 ตำบลทุ่งผึ้ง สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขา มีป่าไม้ล้อมรอบ มีที่ลาดเชิงเขา และที่ราบลุ่มใกล้แม่น้ำ อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอแจ้ห่ม 42 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดลำปางไปทางทิศเหนือประมาณ 90 กิโลเมตร มีพื้นที่ 315 กิโลเมตรหรือ 196,875 ไร่ การเดินทางจากที่ว่าการอำเภอแจ้ห่มเข้าสู่ตำบลทุ่งผึ้งใช้เส้นทางสายแจ้ห่ม-วังเหนือ จนถึงหลักกิโลเมตร 28-29 เลี้ยวขวาแยกเข้าสู่ตำบล ทุ่งผึ้ง ส่วนการคมนาคมติดต่อระหว่างหมู่บ้านมีถนนลาดยาง รพช. และถนนคอนกรีต ตำบลทุ่งผึ้งแบ่งเป็น 6 หมู่บ้าน(และ 2 กลุ่มบ้าน)มีครัวเรือนทั้งหมด 1,261 ครัวเรือน และมีประชากร 4,131 คน ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยพื้นราบโดยมีชาวไทยภูเขาเผ่ากระเหรี่ยงและมูเซอร์อยู่ที่บ้านหมู่ที่ 1 และบ้านหมู่ที่ 5 ประชากรส่วนใหญ่ในตำบลทุ่งผึ้งประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ ทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ รองลงมา คือ การรับจ้าง และค้าขาย พืชที่ปลูกมาก ได้แก่ กระเทียม ผักกาดเขียวปลี ข้าวโพด ตำบลทุ่งผึ้งมีโรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง โรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 4 แห่ง ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเฉลิมพระเกียรติ 1 แห่ง สถานีอนามัย 2 แห่ง และวัด 6 แห่ง ประชากรทั้งหมดผู้นับถือศาสนาพุทธ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ น้ำตกตาดเหมยและน้ำตกสายธารา ชุมชนในตำบลทุ่งผึ้งที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำมี 1 ชุมชน คือ บ้านทุ่งฮ้างหมู่ที่ 1

3.1.1 บ้านทุ่งฮ้าง หมู่ที่ 1 (โครงการ DWS 10) อยู่ห่างจากอำเภอแจ้ห่ม 37 กิโลเมตร ประกอบด้วย 2 กลุ่มบ้านหลัก คือ กลุ่มบ้านทุ่งฮ้าง และกลุ่มบ้านหัวทุ่ง แหล่งน้ำสำคัญในชุมชน คือ ห้วยแม่ป๋อย ห้วยแม่เม้า และห้วยแม่ซ่อฟ้า ในปี พ.ศ. 2525 มีประชาชนเข้ามาบุกเบิกแผ้วถางป่าเพื่อทำไร่เลื่อนลอยและทำนา เนื่องจากเป็นพื้นที่แห้งแล้งการปลูกพืชต้องอาศัยน้ำฝนเพียงอย่างเดียว จึงต้องปล่อยที่นาให้กร้างว่างเปล่าเป็นประจำทุกปี ซึ่งเป็นที่มาของชื่อหมู่บ้าน “บ้านทุ่งฮ้าง” ปัจจุบันมีประชากรอยู่อาศัย 175 หลังคาเรือน รวม 610 คน อาชีพหลัก คือ การทำการเกษตร เช่น ปลูกข้าว ข้าวโพด และถั่วลิสง อาชีพรอง คือ การรับจ้างทั่วไปและหาของป่า ประชากรบ้านทุ่งฮ้างมีรายได้เฉลี่ย 29,063 บาทต่อคนต่อปี คนในชุมชนมีความสามัคคีกันและมีการจัดกิจกรรมร่วมกันเป็นประจำทุกปีระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน สถานีอนามัย และมีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน กลุ่มอาชีพต่างๆ (กลุ่มผลิตภัณฑ์เม็ดมะค่า กลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่ กลุ่มประดิษฐ์ดอกไม้ กลุ่มเลี้ยงปลาในบ่อดิน ฯลฯ) และกลุ่มผู้สูงอายุ ปัญหาสำคัญที่สุดของบ้านทุ่งฮ้าง

คือ ปัญหาขาดแคลนน้ำทั้งน้ำเพื่อการเกษตรและน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ช่วงเดือนกรกฎาคม – สิงหาคมของทุกปี องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งผิงต้องนำน้ำมาแจกจ่ายให้ประชาชนบ้านทุ่งฮ้างเป็นประจำทุกวันๆ ละ 3 – 4 รอบ ซึ่งยังไม่เพียงพอกับความต้องการและในช่วงเวลาดังกล่าวเกษตรกรจะไม่สามารถทำการเพาะปลูกได้เนื่องจากไม่มีน้ำ

3.2 ตำบลเมืองมาย สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงชันสลับซับซ้อน พื้นที่ร้อยละ 90 เป็นที่ลาดชันตามเนินเขา ส่วนพื้นที่ราบจะอยู่ริมฝั่งลำห้วยแม่คำ และลำห้วยแม่ลิ ตำบลเมืองมายมีเนื้อที่ประมาณ 175 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 103,375 ไร่ มีเขตการปกครอง 6 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านเบิน หมู่ที่ 2 บ้านนาไหม้ หมู่ที่ 3 บ้านนางาม หมู่ที่ 4 บ้านไผ่งาม หมู่ที่ 5 บ้านไผ่พะ และหมู่ที่ 6 บ้านไผ่ทอง พื้นที่ตำบลเมืองมายมีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ และจากการสำรวจของกรมทรัพยากรธรณีพบว่า ในพื้นที่ตำบลเมืองมายเป็นแหล่งดินขาว นอกจากนี้ยังมีการค้นพบเครื่องปั้นดินเผาวัตถุโบราณที่บ้านนางามหมู่ที่ 3 ตำบลเมืองมาย มีแหล่งท่องเที่ยวหลายประเภท คือ น้ำตกตาดหมอกที่บ้านนาไหม้ ถ้ำปีกะลงที่บ้านแม่เบิน หล่มอ่างที่บ้านไผ่พะ และผาขมิ้นที่บ้านไผ่งาม ประชากรส่วนใหญ่ทำอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ ปลูกข้าว ถั่วลิสง กระเทียม ข้าวโพด และมีการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ โดยมีอาชีพเสริม คือ การทำเครื่องจักสาน ตำบลเมืองมายมีบริการทางสังคม ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง โรงเรียนประถมศึกษา 3 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 4 แห่ง และศูนย์การเรียนรู้ชุมชนประจำตำบล 1 แห่ง คราวเรือนร้อยละ 90 ใช้ไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และมีบริการประปาหมู่บ้าน ตำบลเมืองมายเป็นพื้นที่ประสบภัยแล้งซ้ำซากขาดแคลนน้ำเพื่อทำการเกษตรและเลี้ยงสัตว์ ทั้งยังมีปัญหาน้ำป่าไหลหลากเกือบทุกปีเนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงชันและมีการบุกรุกแผ้วถางป่าบนพื้นที่สูงเพื่อทำการเกษตรทำให้ไม่มีต้นไม้อุดหนุนช่วยดูดซับน้ำ เนื่องจากชุมชนส่วนใหญ่ตั้งอยู่บนที่ราบติดเชิงเขาและริมแม่น้ำ จึงมีความเสี่ยงที่จะเกิดปัญหาอุทกภัยและโคลนถล่ม โดยบัญชีพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยและโคลนถล่มของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 10 ลำปาง ระบุว่าหมู่บ้าน 4 แห่งของตำบลเมืองมายเป็นพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยและโคลนถล่ม คือ บ้านแม่เบิน หมู่ 1 บ้านนาไหม้ หมู่ 2 บ้านนางาม หมู่ 3 และบ้านไผ่งาม หมู่ 4 (ความเสี่ยงระดับ 1 คือ ต้องเร่งแก้ไขปรับปรุงก่อนหมู่บ้านอื่น ๆ) สำหรับชุมชนในตำบลเมืองมายที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำมี 3 หมู่บ้าน คือ โครงการ WW 8 ที่บ้านนาไหม้ หมู่ 2 และโครงการ WW 9 ที่บ้านแม่เบิน หมู่ 1 และบ้านไผ่งาม หมู่ 4

3.2.1 บ้านนาไหม้ หมู่ 2 (โครงการ WW 8) สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงมีที่ราบบริเวณเชิงเขา ซึ่งใช้เป็นพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยและทำการเกษตร ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้าง บ้านนาไหม้ประสบปัญหาทั้งภัยแล้งซ้ำซากและปัญหาอุทกภัยและโคลนถล่ม โดยศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 10 ลำปาง บ้านนาไหม้ หมู่ 2 เป็นพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยและน้ำป่าไหลหลาก โดยมีความเสี่ยงระดับ 4

3.2.2 บ้านแม่เบิน หมู่ 1 (โครงการ WW 9) สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงมีที่ราบบริเวณเชิงเขาเพียงเล็กน้อย และมีสภาพไม่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก ประชากรส่วนใหญ่ไม่มี

ที่ดินทำกินเนื่องจากหมู่บ้านตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ปัญหาสำคัญของชุมชน คือ ปัญหาขาดแคลนที่ดินและปัญหาผลผลิตตกต่ำ อาชีพหลักของประชากรในชุมชน คือ การเกษตรกรรม อาชีพรอง คือ การหาของป่า และรับจ้าง พืชที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ถั่วลิสง ประชากรส่วนใหญ่ในชุมชนมีฐานะยากจน รายได้ไม่เพียงพอกับการใช้จ่าย (สินค้าอุปโภคบริโภคมีราคาแพงมากเนื่องจากขนส่งยากลำบากเพราะระยะทางไกลและเส้นทางสูงชัน) บ้านแม่เป็นประสบปัญหาทั้งภัยแล้งซ้ำซากและปัญหาอุทกภัยและโคลนถล่ม โดยศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 10 ลำปาง ระบุว่า บ้านแม่เป็น หมู่ 1 เป็นพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยและน้ำป่าไหลหลาก โดยมีความเสี่ยงระดับ 4

3.2.3 บ้านไผ่งาม หมู่ 4 (โครงการ WW 9) บ้านไผ่งามตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำแม่ตาฝั่งซ้าย มีอายุกว่า 200 ปี อยู่ห่างจากอำเภอแจ้ห่ม 18 กิโลเมตร และห่างจากอำเภอเมืองลำปาง 48 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 987 ไร่ส่วนใหญ่ใช้เป็นพื้นที่ทำกิน ลักษณะพื้นที่เป็นภูเขาสลับซับซ้อนจึงมีป่าไม้ค่อนข้างหนาแน่น ร้อยละ 90 ของพื้นที่เป็นพื้นที่ลาดชันและเนินเขา พื้นที่ราบส่วนใหญ่อยู่ริมฝั่งลำห้วยแม่ตาและห้วยแม่จิ การเดินทางสู่บ้านไผ่งาม ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1335 ส่วนการคมนาคมติดต่อระหว่างหมู่บ้านมีถนนคอนกรีตเสริมไม้ไผ่ และถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ประชากรทั้งหมดเป็นชาวไทยพื้นราบและส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม พืชที่ปลูกพืช ได้แก่ ปลูกข้าว ถั่วลิสง กระเทียมหัว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ สุกร ไก่ เนื่องจากมีไม้ไผ่ขึ้นอยู่มากมายในชุมชนจึงมีโรงงานทำผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่ และมีบริการสังคมต่าง ๆ ได้แก่ วัด หอกระจายข่าวโรงสีข้าว ร้านค้า ปั้มน้ำมัน(ปั้มหลอด) ฯ เนื่องจากเป็นชุมชนที่ตั้งถิ่นฐานมานานจึงมีความสัมพันธ์ทางสังคมที่แน่นแฟ้นและมีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งด้านการอาชีพและด้านสังคม ประเพณี บัญชีพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยและโคลนถล่มของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 10 ลำปาง ระบุว่าบ้านไผ่งาม หมู่ 4 เป็นพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยน้ำป่าไหลหลาก และโคลนถล่ม โดยมีความเสี่ยงระดับ 1 เนื่องจากชุมชนส่วนใหญ่ตั้งอยู่บนที่ราบติดเชิงเขา

3.3 ตำบลบ้านสา มีพื้นที่ 128.03 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ป่าสงวน 90.03 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ทำการเกษตร 30.00 ตารางกิโลเมตร พื้นที่อยู่อาศัย 8.00 ตารางกิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศมีภูเขาล้อมรอบและมีที่ราบลุ่มบริเวณริมแม่น้ำวัง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ การคมนาคมขนส่งจากตัวเมืองใช้เส้นทางทางหลวงหมายเลข 1035 (ลำปาง - แจ้ห่ม)เป็นเส้นทางหลัก ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม อาชีพรองลงไป คือ รับจ้าง ประมง เลี้ยงสัตว์ และเก็บหาของป่า ตำบลบ้านสาเป็นแหล่งปลูกข้าวและพืชที่สำคัญ เช่น ถั่วลิสง ผักกาดเขียวปลีมะม่วง สับปะรด บวบ ยาสูบ พักทอง และฝรั่ง นอกจากนี้ ในพื้นที่ยังมีการทำอุตสาหกรรมเหมืองแร่ เนื่องจากมีแหล่งแร่ที่สำคัญ คือ แร่ดินขาว และหินปูน โดยมีเหมืองแร่หินปูนของบริษัทปูนซิเมนต์ไทย (ลำปาง) จำกัด ตั้งอยู่ที่บ้านสามัคคี หมู่ที่ 5 และเหมืองแร่ดินขาวซึ่งใช้ทำผลิตภัณฑ์เซรามิกตั้งอยู่ที่บ้านสามัคคี หมู่ที่ 5 และบ้านสาแพะ หมู่ที่ 3 บริการสังคมที่มีในพื้นที่ ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษา 3 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 5 แห่ง วัด 4 แห่ง

สถานีนามัย 1 แห่ง และศูนย์สาธารณสุขมูลฐานระดับหมู่บ้าน 7 แห่ง คริวเรือนร้อยละ 95 ใช้ไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีประปาหมู่บ้าน 18 แห่ง และมีบริการโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์ทุกหมู่บ้าน ด้านการรวมกลุ่มของประชาชน พบว่า การรวมกลุ่มทุกประเภทมี 26 กลุ่ม แยกเป็น กลุ่มอาชีพ 23 กลุ่ม กลุ่มร้านค้าสหกรณ์ 2 กลุ่ม และกลุ่มออมทรัพย์หมู่ที่ 5 ตำบลบ้านสาเป็นพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้งซ้ำซาก ขาดแคลนน้ำด้านการเกษตรและปศุสัตว์ ชุมชนในตำบลบ้านสาที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำมี 1 ชุมชน คือ ชุมชนลำเภาทอง ซึ่งเป็นกลุ่มบ้านย่อยของบ้านสามัคคี หมู่ที่ 5 ตำบลบ้านสา (บ้านสามัคคี ประกอบด้วย 3 กลุ่มบ้านย่อย ได้แก่ บ้านสามัคคี บ้านสาปาก่อ และชุมชนลำเภาทอง)

3.3.1 บ้านลำเภาทอง (โครงการก๊วลม) เป็นกลุ่มบ้านย่อยของหมู่ที่ 5 (บ้านสามัคคี) เป็นกลุ่มบ้านเล็ก ๆ ที่ตั้งอยู่เหนือเขื่อนก๊วลม จึงเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวและคนในท้องถิ่นนิยมมาพักผ่อนหย่อนใจ โดยมีโฮมสเตย์ของชาวบ้านไว้ให้บริการ รวมทั้งบริการล่องแพชมทิวทัศน์ที่สวยงามรอบอ่างเก็บน้ำของเขื่อนก๊วลมซึ่งในฤดูหนาวจะมีบรรยากาศคล้ายๆ กับเมืองกุ้ยหลินประเทศจีน

3.4 ตำบลปงดอน ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอแจ้ห่มประมาณ 6 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 199.26 ตารางกิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ป่าไม้และภูเขา โดยมีภูเขาล้อมรอบชุมชนและมีพื้นที่ราบบริเวณริมแม่น้ำวัง แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ คือ แม่น้ำวัง และลำห้วยต่าง ๆ ตำบลปงดอนแบ่งการปกครองออกเป็น 8 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านแม่ตาหลวง หมู่ 2 บ้านปงดอน หมู่ 3 บ้านไฮ หมู่ 4 บ้านเปียงใจ หมู่ 5 บ้านแม่ตาสามัคคี หมู่ 6 บ้านแม่ตาโน หมู่ 7 บ้านห้วยสะเหน้า และหมู่ 8 บ้านเลาสู ตำบลปงดอน อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง โดยมีประชากรรวมทั้งสิ้น 5,196 คน ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยพื้นราบและมีประชากรชนเผ่าต่าง ๆ อีก 4 ชนเผ่า คือ เย้า(เมี่ยน) อาข่า(อีเก้อ) กระเหรี่ยง และลาหู่(มุเซอร์) ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้าง ในพื้นที่มีแหล่งแร่ที่สำคัญ คือ แร่พลวงและทองคำ จึงมีการทำเหมืองแร่พลวงและเหมืองแร่ทองคำ บริการทางสังคมที่มีในตำบลปงดอน ได้แก่ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 1 แห่ง โรงเรียนประถมศึกษา 7 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 4 แห่ง สถานีนามัย 2 แห่ง วัด 2 แห่ง มีบริการไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และบริการโทรศัพท์(มีสถานีรับโทรศัพท์ที่ผ่านสัญญาณดาวเทียม 3 แห่ง) ปัญหาสำคัญของตำบลปงดอน คือ การลักลอบปลูกฝิ่นในชุมชนบนพื้นที่สูง และปัญหาภัยแล้ง ชุมชนในตำบลปงดอนที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำมี 1 ชุมชน คือ บ้านห้วยสะเหน้า หมู่ 7

3.4.1 บ้านห้วยสะเหน้า หมู่ 7 (โครงการก๊วลม) เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำวัง ซึ่งในบัญชีพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยและโคลนถล่มของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 10 ลำปาง ระบุว่า เป็นพื้นที่เสี่ยงด้านอุทกภัยน้ำล้นตลิ่ง โดยมีความเสี่ยงระดับ 4 เนื่องจากชุมชนตั้งอยู่บนที่ราบลุ่มริมแม่น้ำ(ความเสี่ยงระดับ 1 คือ ต้องเร่งแก้ไขปรับปรุงก่อนหมู่บ้านอื่น ๆ) แต่ในช่วงฤดูแล้งจะประสบภัยแล้งซ้ำซากทุกปี

4. อำเภอเมืองลำปาง ตั้งอยู่ทางตอนกลางของจังหวัดลำปางเป็นมีศูนย์กลางการบริหารราชการและศูนย์กลางการค้า การบริการ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางทางศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดลำปาง มีพื้นที่ 1,156 ตารางกิโลเมตร มีแหล่งน้ำสำคัญ คือ แม่น้ำวัง แม่น้ำต๋วย หนองกระทิง เขื่อนกิ่วลม ฯแบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 19 ตำบล มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 15 แห่ง ได้แก่ เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 2 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 11 แห่ง อาชีพหลักของ ประชากร ได้แก่ รับราชการ ค้าขาย และเกษตรกรรม มีบริการทางสังคมครบทุกประเภทโดยมีความสามารถในการระดับจังหวัด ชุมชนในอำเภอเมืองลำปางที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำ มี 1 ชุมชน คือ บ้านหาดเชี้ยว หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านแลง

4.1 บ้านหาดเชี้ยว หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านแลง(โครงการกิ่วลม) ตำบลบ้านแลงตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอเมืองลำปาง ห่างจากอำเภอเมืองลำปาง 33 กิโลเมตร สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าสงวนแห่งชาติและเขตป่าเศรษฐกิจขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ แหล่งน้ำสำคัญของชุมชน ได้แก่ แม่น้ำวัง ห้วยแม่มาย ห้วยแม่อง และห้วยแม่ปง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมา ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา ทำไร่(สับปะรด อ้อย) ทำสวน (มะม่วง ลำไย มะขาม) และเลี้ยงปลา- กบในกระชังโดยอาศัยน้ำจากเขื่อนกิ่วลม สำหรับบ้านหาดเชี้ยว หมู่ที่ 9 มีอาชีพจับสัตว์น้ำ และให้บริการแพและเรือหางยาวท่องเที่ยวในเขื่อนกิ่วลม ปัญหาของตำบลบ้านแลงและบ้านหาดเชี้ยว หมู่ที่ 9 คือ ปัญหาความยากจน และปัญหาขาดแคลนที่ดินทำกิน เนื่องจากเป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติและเขตป่าต้นน้ำลำธาร ประชากรส่วนใหญ่จึงมีที่ดินน้อยมาก(พื้นที่ถือครองเพื่ออยู่อาศัยและทำกิน เฉลี่ย 0.5 ไร่) และไม่มีเอกสารสิทธิ์ในการถือครองที่ดิน(พื้นที่ทำการเกษตร 4,000 ไร่ มีเอกสารสิทธิ์เพียง 1,500 ไร่ ที่เหลืออีก 2,500 ไร่ ไม่มีเอกสารสิทธิ์) นอกจากนี้ ยังเป็นพื้นที่ประสบภัยแล้งซ้ำซาก สำหรับบริการสังคม พบว่า มีการบริการต่าง ๆ ก่อนข้างดีเนื่องจากอยู่ไม่ไกลจากศูนย์กลางการบริการ โดยบ้านหาดเชี้ยว หมู่ที่ 9 มีบริการไปรษณีย์เอกชน

5. อำเภอห้างฉัตร ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดลำปาง สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงและภูเขาสลับซับซ้อน แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 7 ตำบล ได้แก่ ตำบลห้างฉัตร ตำบลหนองหล่ม ตำบลเมืองยาว ตำบลปงยางคก ตำบลเวียงตาล ตำบลแม่สัน และตำบลวอแก้ว ประกอบด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 8 แห่ง เทศบาลตำบล 4 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 4 แห่ง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักทั่วไป คือ ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล วัดปงยางคก สวนป่าทุ่งเกวียนและตลาดทุ่งเกวียน ชุมชนในอำเภอห้างฉัตรที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำมี 1 ชุมชน คือ บ้านทุ่งหก หมู่ที่ 5 ตำบลวอแก้ว

5.1 บ้านทุ่งหก หมู่ที่ 5 ตำบลวอแก้ว (โครงการ DWS 11) ตำบลวอแก้ว อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอห้างฉัตรไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณ 18 กิโลเมตร มีพื้นที่ 109,062 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ภูเขา เนินเขาและที่ราบเชิงเขา พื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแม่วังฝั่งขวา และอุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล อาชีพหลักของประชากร คือ ทำนาและเลี้ยงสัตว์ อาชีพรอง คือ รับจ้างและค้าขาย การเดินทางจากอำเภอห้างฉัตรเข้าสู่ตำบลวอแก้ว มีถนนลาดยางใช้การได้ดีตลอดปี มีรถรับจ้างบริการในเส้นทางจากอำเภอห้างฉัตรและทุกหมู่บ้านในตำบลวอแก้ว ทุกครัวเรือนใช้ไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำหรับบ้านทุ่งหก หมู่ที่ 5 ตำบลวอแก้ว มีครัวเรือนทั้งหมด 241 ครัวเรือน และมีประชากรรวมทั้งสิ้น 973 คน โดยมีครัวเรือนเกษตรกร 238 ครัวเรือน (ร้อยละ 98.76) บ้านทุ่งหก หมู่ 5 เป็นที่ตั้งของอ่างเก็บน้ำแม่ไพรซึ่งเป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ มีดินไม่พันธุ์ไม้นานาชนิด และมีธรรมชาติสวยงาม ร่มรื่น นอกจากนี้ยังมีฝายห้วยข้าวเม่า แต่ก็เป็นชุมชนที่มีปัญหาขาดแคลนน้ำใช้เพื่อการเพาะปลูก

6. อำเภอแม่ทะ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดลำปาง สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงและภูเขาสลับซับซ้อน แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 10 ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่ทะ ตำบลนาครัว ตำบลป่าตัน ตำบลบ้านกิว ตำบลบ้านบอม ตำบลน้ำใจ ตำบลดอนไฟ ตำบลหัวเสือ ตำบลวังเงิน และตำบลสันดอนแก้ว ประกอบด้วย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 10 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบล 4 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 6 แห่ง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้างพืชที่ปลูก ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด แตงโม พริก มะเขือ และกระเทียม นอกจากนี้ยังมีการทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ การทอผ้าด้วยกี่พื้นเมืองที่บ้านหลวง โดยใช้ฝ้ายที่ปลูกเอง เช่น การแกะสลักไม้เป็นรูปสัตว์ที่บ้านหลุกซึ่งเป็นหมู่บ้านแกะสลักโดยเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนที่ได้รับการถ่ายทอดสืบต่อกันมา ไม้แกะสลักเป็นรูปสัตว์มีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ โดยทำเป็นรูป ช้าง ม้า สิงห์โต กวาง ฯลฯ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของอำเภอแม่ทะ คือ ภูเขาไฟผาลาด และพิพิธภัณฑสถานบ้านแม่ทะ สำหรับชุมชนในอำเภอแม่ทะที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำมี 1 ชุมชน คือ บ้านแม่ทะ หมู่ที่ 1 ตำบลแม่ทะ

6.1 บ้านแม่ทะ หมู่ที่ 1 (โครงการแม่ทะ) ตำบลแม่ทะตั้งอยู่ก่อนไปทางเหนือของอำเภอแม่ทะ สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มสลับกับภูเขา อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอแม่ทะประมาณ 5 กิโลเมตร การตั้งถิ่นฐานในชุมชนมีลักษณะเป็นแนวยาวทอดตัวจากทิศเหนือลงสู่ทิศใต้ มีพื้นที่ประมาณ 85 ตารางกิโลเมตรแบ่งเขตการปกครองเป็น 10 หมู่บ้าน อาชีพหลักของประชาชนในตำบลได้แก่ การทำนา รับจ้าง และค้าขาย การผลิตพืชที่สำคัญของตำบล ได้แก่ ข้าว อ้อย ถั่วลิสง ถั่วเหลือง ฯ ส่วนการเลี้ยงสัตว์เพื่อจำหน่ายมีการทำฟาร์มเลี้ยงไก่และหมู ภาคอุตสาหกรรม มีโรงงานทำเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางพารา โรงงานแอสฟัลต์ติกคอนกรีต และมีการประดิษฐ์ดอกไม้แห้งเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน สำหรับบ้านแม่ทะ หมู่ที่ 1 มีประชากร 1,478 คน เป็นชาวไทยพื้นราบทั้งหมด ส่วนใหญ่

ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้าง แหล่งน้ำสำคัญของชุมชนบ้านแม่ทะ หมู่ที่ 1 คือ ห้วยแม่ทะ ห้วยไข และห้วยส้ม ซึ่งมีน้ำตลอดปี แต่ลำนํ้ามีสภาพตื้นเขินเป็นบางช่วง และในหน้าแล้งมีนํ้าน้อยไม่เพียงพอสำหรับการใช้ประโยชน์เพื่อการเพาะปลูก ยกเว้นห้วยส้มที่มีน้ำเพียงพอตลอดปี

7.2 เกณฑ์การตัดสินใจด้านเศรษฐกิจสังคม

ตัวชี้วัดด้านสังคมที่ใช้ในการคัดเลือกพื้นที่ พิจารณาจากตัวแปรที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของคนในชุมชนและการพัฒนาโครงการ ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่า พื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงานน้ำจะสามารถดำเนินงานพัฒนาได้โดยไม่ส่งผลกระทบด้านลบต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ไม่ส่งผลกระทบต่อความขัดแย้งและข้อพิพาทในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน และหน่วยงานองค์กรในชุมชน แต่จะส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน ทั้งนี้เพราะความยั่งยืนของโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานน้ำจำเป็นต้องอยู่บนพื้นฐานการยอมรับและการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน

สำหรับตัวชี้วัดทางสังคมที่ใช้ในการพิจารณาคัดเลือกพื้นที่เพื่อพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงานน้ำในลุ่มน้ำวัง ได้แก่

- ความขัดแย้งทางสังคมในชุมชน
- ปัญหาการใช้น้ำของชุมชน
- ปัญหาการใช้ที่ดินของคนชุมชน
- สิ่งบริการในพื้นที่

ดังนั้นจึงกำหนดเกณฑ์การตัดสินใจด้านการผลิตไฟฟ้าและค่าถ่วงน้ำหนักดังตารางที่ 7-2

ตารางที่ 7-2 เกณฑ์การตัดสินใจด้านเศรษฐกิจสังคมและค่าถ่วงน้ำหนัก

ตัวชี้วัดด้านสังคม	น้ำหนักถ่วง
ความขัดแย้งทางสังคม	0.164
ปัญหาการใช้น้ำ	0.249
ปัญหาการใช้ที่ดิน	0.208
สิ่งบริการ	0.379

หมายเหตุ ค่าถ่วงน้ำหนักนี้ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ consistency แล้ว

7.2.1 การพิจารณาให้ค่าคะแนนตัวชี้วัดแต่ละด้าน จะพิจารณาจากตัวชี้วัดย่อยในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ความขัดแย้งทางสังคมในชุมชน ประกอบด้วย ความขัดแย้งหรือข้อพิพาทระหว่างกลุ่มคนหรือองค์กรในชุมชน ความขัดแย้งหรือข้อพิพาทเกี่ยวกับการใช้หรือการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างกลุ่มคน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. ปัญหาการใช้น้ำของชุมชน ประกอบด้วย ปัญหาน้ำท่วม ปัญหากล้นน้ำ ปัญหากล้นน้ำเพื่อการเพาะปลูก ปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้-น้ำดื่ม ปัญหาการนำน้ำมาใช้และการเข้าถึงแหล่งน้ำ

3. ปัญหาการใช้ที่ดินของคนในชุมชน ประกอบด้วย ข้อพิพาทการใช้ที่ดินในชุมชน ปัญหาขาดแคลนที่ดินอยู่อาศัยและทำประโยชน์ต่าง ๆ ปัญหาการบุกรุกหรือทำลายพื้นที่ป่าไม้/ การลักลอบเข้าไปทำประโยชน์ต่าง ๆ ในพื้นที่ป่าไม้

4. สิ่งบริการในพื้นที่ ประกอบด้วย ถนน/เส้นทางคมนาคม บริการด้านการคมนาคมขนส่ง บริการไฟฟ้า บริการน้ำประปา บริการโทรคมนาคม/โทรศัพท์ โรงเรียน และสถานอนามัย

7.2.2 การกำหนดค่าคะแนนตัวชี้วัดด้านสังคม การกำหนดค่าคะแนนตัวชี้วัดย่อยของตัวชี้วัดแต่ละด้าน กำหนดค่าคะแนนระหว่าง 1-9 โดย

- ให้คะแนน 1 เมื่อสภาพการณ์หรือสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในชุมชนมีความเหมาะสมหรือมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังน้ำมากที่สุด

- ให้คะแนน 9 เมื่อสภาพการณ์หรือสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในชุมชนไม่มีความเหมาะสม ไม่มีส่วนสนับสนุนการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังน้ำ หรือเป็นปัญหาต่อการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังน้ำ

สำหรับตัวชี้วัดด้านสังคมทั้ง 4 ประเด็น มีค่าคะแนนตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัว ดังนี้

7.2.2.1 ความขัดแย้งทางสังคมในชุมชน มีค่าคะแนนตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัว ดังนี้

1. ความขัดแย้งหรือข้อพิพาทระหว่างกลุ่มคนหรือองค์กรในชุมชน

- คะแนน 1 = ชุมชนอยู่ด้วยความสงบ มีความสามัคคี ไม่มีข้อบาดหมาง ไม่มีปัญหาทะเลาะวิวาท หรืออาชญากรรม ระหว่างชุมชน กลุ่มคน

- คะแนน 9 = ชุมชนมีข้อบาดหมาง / ข้อขัดแย้ง / การทะเลาะวิวาท อย่างรุนแรง มีปัญหาอาชญากรรม

2. ความขัดแย้งหรือข้อพิพาทเกี่ยวกับการใช้หรือการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างกลุ่มคน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- คะแนน 1 = ไม่มีความขัดแย้ง บาดหมาง หรือข้อพิพาทเกี่ยวกับการใช้หรือการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างกลุ่มคน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- คะแนน 9 = มีความขัดแย้ง บาดหมาง หรือข้อพิพาทเกี่ยวกับการใช้หรือการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างกลุ่มคน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยยังไม่มีข้อยุติหรือไม่สามารถทำความเข้าใจตกลงกันได้

7.2.2.2 ปัญหาการใช้น้ำของชุมชน มีค่าคะแนนตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัว ดังนี้

1. ปัญหาน้ำท่วมพื้นที่

- คะแนน 1 = มีปัญหาน้ำท่วมซ้ำซาก / น้ำท่วมเป็นประจำทุกปี

- คะแนน 9 = ไม่มีปัญหาน้ำท่วม

2. ปัญหากัญแล้ง

- คะแนน 1 = ไม่มีปัญหากัญแล้ง

- คะแนน 9 = มีปัญหากัญแล้ง / เป็นพื้นที่แล้งซ้ำซาก

3. ปัญหาการใช้น้ำเพื่อการเพาะปลูก

- คะแนน 1 = ไม่มีปัญหาการขาดแคลนนํ้าเพาะปลูก/ มีนํ้าเพาะปลูกเพียงพอตลอดปี

- คะแนน 9 = มีปัญหาการขาดแคลนนํ้าเพาะปลูก / ไม่มีนํ้าเพียงพอสำหรับการเพาะปลูก

4. ปัญหาขาดแคลนนํ้าใช้ นํ้าดื่ม

- คะแนน 1 = ไม่มีปัญหาขาดแคลนเพื่อการบริโภค อุปโภค / มีนํ้าเพื่อการบริโภค อุปโภคเพียงพอตลอดปี

- คะแนน 9 = มีปัญหาขาดแคลนเพื่อการบริโภค อุปโภค เกือบทั้งปี

5. ปัญหาการนำน้ำมาใช้และการเข้าถึงแหล่งน้ำ

- คะแนน 1 = ไม่มีปัญหาในการนำน้ำจากแหล่งน้ำมาใช้ / สามารถนำน้ำจากแหล่งน้ำมาใช้ได้โดยสะดวก

- คะแนน 9 = มีปัญหาในการนำน้ำจากแหล่งน้ำมาใช้ / ไม่สามารถนำน้ำมาใช้ได้ต้องใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ มาช่วย

7.2.2.3 ปัญหาการใช้ที่ดินของคนในชุมชน มีค่าคะแนนตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัว ดังนี้

1. ข้อพิพาทการใช้ที่ดินในชุมชน

- คะแนน 1 = ไม่มีปัญหา / ไม่พบข้อมูลว่ามีปัญหาหรือข้อพิพาทเกี่ยวกับการใช้ที่ดิน / การแย่งที่ดินทำกิน

- คะแนน 9 = ปัญหา มีข้อพิพาทและความขัดแย้งเกี่ยวกับการใช้ที่ดินที่ยังไม่สามารถหาข้อยุติ หรือหรือไม่สามารถทำความตกลงกันได้ ระหว่างชุมชน กลุ่มคน หน่วยงาน

2. ปัญหาขาดแคลนที่ดินอยู่อาศัยและทำประโยชน์ต่าง ๆ

- คะแนน 1 = ไม่มีปัญหาขาดแคลนที่ดินอยู่อาศัยและทำประโยชน์ต่าง ๆ / ไม่พบข้อมูลว่ามีปัญหาขาดแคลนพื้นที่ทำกิน

- คะแนน 9 = คนส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดในชุมชนมีปัญหาขาดแคลนที่ดินอยู่อาศัยและทำประโยชน์ต่าง ๆ

3. ปัญหาการบุกรุกและทำลายป่าไม้ / การลักลอบเข้าไปทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้

- คะแนน 1 = ไม่มีปัญหาการบุกรุกหรือทำลายพื้นที่ป่าไม้ / มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้

- คะแนน 9 = มีปัญหาการบุกรุกหรือทำลายพื้นที่ป่าไม้เพื่อทำประโยชน์ต่าง ๆ จนเป็นกรณีปัญหาและข้อพิพาท

7.2.2.4 สิ่งบริการในพื้นที่ มีค่าคะแนนตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัว ดังนี้

1. ถนน / เส้นทางคมนาคม

- คะแนน 1 = มีถนน / เส้นทางคมนาคมที่สะดวก สามารถใช้งานได้ดีตลอดปี

- คะแนน 9 = ยังไม่มีถนน / เส้นทางคมนาคมเข้าถึงพื้นที่ ต้องใช้การเดินเท้าเท่านั้น

2. บริการด้านการคมนาคมขนส่ง

- คะแนน 1 = เมื่อมีบริการขนส่งสาธารณะ / รถโดยสารเข้าถึงพื้นที่

- คะแนน 9 = ไม่มีบริการขนส่งสาธารณะ / รถโดยสาร เข้าถึงพื้นที่ และไม่มีรถรับจ้างในพื้นที่ให้บริการ ต้องใช้รถส่วนตัวหรือหาพาหนะเดินทางไปเอง

3. บริการไฟฟ้า

- คะแนน 1 = ในชุมชน/หมู่บ้านไม่มีไฟฟ้าใช้ (ไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้าระบบใด ๆ)
- คะแนน 9 = มีระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคใช้ในชุมชน / หมู่บ้านอย่าง

ทั่วถึงทุกครัวเรือน

4. บริการน้ำประปา

- คะแนน 1 = มีน้ำประปา(ไม่ว่าจะเป็นประปาระบบใด ๆ) ให้บริการครอบคลุมทั้งหมู่บ้านเพียงพอตลอดปี

- คะแนน 9 = ไม่มีบริการน้ำประปา(ไม่ว่าจะเป็นประปาแบบใด ๆ)

5. บริการโทรคมนาคม / โทรศัพท์

- คะแนน 1 = ไม่มีเครือข่าย/ สัญญาณโทรศัพท์ หรือโทรคมนาคม / ไม่บริการโทรศัพท์ไม่ว่าระบบใด

- คะแนน 9 = มีเครือข่าย/ สัญญาณโทรศัพท์ หรือโทรคมนาคมครอบคลุมพื้นที่ / มีบริการโทรศัพท์จากหลายเครือข่ายรวมทั้งองค์การโทรศัพท์

6. โรงเรียน / ศูนย์การเรียนรู้

- คะแนน 1 = ไม่มีโรงเรียน / ศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน/ หมู่บ้าน หรือตำบลใกล้เคียง
- คะแนน 9 = มีทั้งโรงเรียนและศูนย์การเรียนรู้ตั้งอยู่ในชุมชน / หมู่บ้าน

7. สถานีอนามัย / ศูนย์บริการสาธารณสุข

- คะแนน 1 = ไม่มีสถานีอนามัย หรือศูนย์บริการสาธารณสุขในชุมชน / หมู่บ้าน หรือตำบลใกล้เคียง

- คะแนน 9 = มีสถานีอนามัยตั้งอยู่ในชุมชน / หมู่บ้าน

หลังจากให้คะแนนตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัวของทุกชุมชนในแต่ละพื้นที่โครงการแล้ว จะนำค่าคะแนนที่ได้มาประมวลผล โดยรวมคะแนนตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัวของทุกหมู่บ้านในพื้นที่และหารผลรวมตัวชี้วัดย่อยด้วย จำนวนตัวชี้วัดย่อย ได้เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยตัวชี้วัดแต่ละตัวรายพื้นที่ได้ผลการศึกษาดังตารางที่ 7-3

ตารางที่ 7-3 แสดงผลการวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจสังคม

ลำดับที่	โครงการ	กลุ่มที่	รูปแบบ	ความขัดแย้งทางสังคม	ปัญหาการใช้น้ำ	ปัญหาการใช้ที่ดิน	สิ่งบริการในพื้นที่	ผลการจัดลำดับในการพัฒนา
1	แม่สอย 1 (WW 1)	1	WW	1	4	4	5	16
2	แม่สอย 2 (WW 2)	1	WW	1	3	4	6	15
3	แม่สอย 3 (WW3)	1	WW	3	6	4	5	18
4	แม่สอย 4 (WW4)	1	WW	1	3	3	5	13
5	แม่สอย 5 (DwS 1)	1	DwS	3	6	4	5	17
6	แม่สอย 6 (DwS2)	1	DwS	1	3	3	5	11
7	แม่สอย 7 (DwS3)	1	DwS	1	3	3	5	11
8	แม่สอย 8 (DwS4)	1	DwS	1	4	2	5	10
9	แม่ดู่ย 1 (DwS5)	1	DwS	1	4	1	3	2
10	แม่ดู่ย 2 (DwS6)	1	DwS	1	4	1	3	2
11	แม่ดู่ย 3 (DwS9)	1	DwS	1	3	2	3	7
12	แม่วังตอนบน 1 (WW7)	1	WW	1	3	3	4	9
13	แม่วังตอนบน 2 (DwS10)	1	DwS	7	9	6	5	19
14	แม่วังตอนกลาง 1 (WW8)	1	WW	1	4	4	2	5
15	แม่วังตอนกลาง 2 (WW9)	1	WW	1	4	4	2	5
16	แม่วังตอนกลาง 3 (DwS11)	1	DwS	1	3	1	4	4
17	ก๊วลม	2	RID	3	4	4	3	14
18	ก๊วคอบมา	2	RID	1	6	1	4	8
19	แม่ทะ	2	RID	1	3	1	2	1

หมายเหตุ: - WW คือ รูปแบบท่อหรือคลองผันน้ำ DwS คือ รูปแบบเขื่อน RID คือ โครงการของกรมชลประทาน

- ผลการจัดลำดับในการพัฒนา หากได้ค่าน้อยแสดงว่ามีศักยภาพในการพัฒนาสูง เช่น โครงการที่ได้ผลการจัดลำดับที่ 1 จะมีศักยภาพด้านเศรษฐกิจสังคมสูงสุด